

متن پرسش

سلام استاد گرامی ۴ ماه خونین دل در شهادت آقامون ومنتظر تشییع ایشون بودم .دلم پر پر میزد که در مراسمشون شرکت کنم . خیلی دوست داشتم درتهران حضور پیدا کنم که به دلایلی توفیق نشد و درمراسم قم به بدرقه آقای شهید رفتم.حدود۱۴،۱۳ ساعت در مسجد مقدس جمکران چشم انتظار آقا بودیم .بعد نماز بر پیکر پاک ایشون به قصد تشییع به بیرون مسجد رفتیم که در وسط راه گفتند پیکر آقا را به جایگاه میارن برای زیارت مردم .. ولی ما که از روز قبلش چشم انتظار بودیم در ازدحام جمعیت نتونستیم بر گردیم و توفیق این دیدار ازمون سلب شد. وقتی هم شهدای عزیز را به مسیر تشییع آوردن ، بخاطر همراهانمون نتونستم تا آخر عزیزان را مشایعت کنم ویه مقدار مسیر را که دنبالشون رفتیم ..برگشتیم.... از همون مدقع تا حالا خیلی حالم گرفته وبده، یه غم بزرگ ، یه بغض سنگین، یه درد عمیق ویه حسرت عظیم رو دلم مونده که چرا نتونستم یه دل سیر آقای مجاهد شهیدمون را ببینم وزیارت کنم .تو راه که بر میگشتیم تا خونه فقط اشک میریختم که چرا این توفیق ازم سلب شد....

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مهم حضوری است که بحمدالله این مردم با نظر به شخصیت آن مرد الهی متوجه شده‌اند با شهادتش افقی برای ادامه بودن ما گشود و بتوانند راهی را که خداوند پیش آورده بیش از پیش بشناسند و با جدیت تمام آن را ادامه دهند زیرا مردم ما اعم از زن و مرد انسان‌های دیگری شده‌اند برای حضور در جهانی که دیگر جهان آمریکا و اسرائیل نیست ، حال ما هستیم و آینده ای که آن مرد الهی در مقابل ما گشود به خصوص در بیانیه گام دوم. به نظر می‌آید وقت آن رسیده است تا او را بازخوانی کنیم و بیانیه گام دوم از این جهت حرف‌هایی برای آینده ما دارد. موفق باشید